

200707667/1.

Datum uitspraak: 23 november 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak nr. 07/27784 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 26 oktober 2007 in het geding tussen:**

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

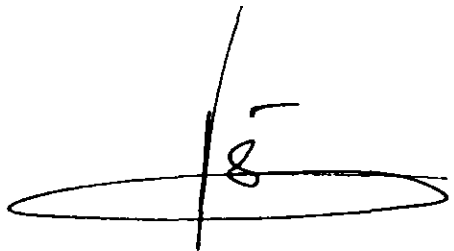
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 november 2007

91-566.

Verzonden: 23 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

inzake:

geboren te
van Iraakse nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0705-04-0225,
V-nummer
verblijvende in het aanmeldcentrum Ter Apel,
eiser,
gemachtigde: mr. H.B. Boogaart, advocaat te Groningen,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie,

verweerder,
gemachtigde: mr. C. Gullen,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Eiser heeft op 4 mei 2007 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 11 mei 2007 de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. Aan eiser is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepsschrift niet in Nederland mag afwachten.

Op 11 mei 2007 heeft eiser tegen deze beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank en een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend.

Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank en zittingsplaats van 1 juni 2007 met zaaknummers Awb 07/19924 en Awb 07/19923 is het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd, verweerder opgedragen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.

Op 8 juni 2007 heeft verweerder hiertegen hoger beroep ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling). Bij uitspraak van de Afdeling van 5 juli 2007 met zaaknummer 200703969/1 is het hoger beroep gegrond verklaard, de aangevallen uitspraak vernietigd en de zaak terugverwezen naar de rechtbank.

De rechtbank heeft het beroep opnieuw behandeld ter openbare zitting van 19 oktober 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de aanmeldcentrum-procedure heeft kunnen afwijzen. De rechtbank dient te beslissen met inachtneming van hetgeen bij voornoemde uitspraak van de Afdeling van 5 juli 2007 is overwogen en beslist.

Verweerder heeft (primair) het standpunt ingenomen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert, omdat er geen geloof kan worden gehecht aan het realiteitsgehalte van de door eiser aan het feitencomplex ontleende vermoedens. Derhalve ziet de rechtbank zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot dit standpunt heeft kunnen komen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Verweerder pleegt het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien echter één van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden zich voordoet, mogen, om alsnog van de geloofwaardigheid van het asielrelaas uit te gaan, in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Niet (meer) in geschil is dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. Verder staat vast dat verweerder de door eiser aan zijn asielrelaas ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden voor waar heeft aangenomen.

Terughoudend toetsend is de rechtbank van oordeel dat verweerder, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van hetgeen door eiser is aangevoerd, zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert nu de daaraan door hem ontleende vrees voor vervolging (als bewaker van naar aanleiding van een aanval op hem) vrijwel in zijn geheel is ontleend aan verklaringen van derden, derhalve afkomstig uit niet-objectief verifieerbare bron, en gebaseerd is op vermoedens.

In dit verband overweegt de rechtbank dat eiser de informatie heeft vernomen van zijn broer, die Peshmerga is bij de Koerdische Democratische Partij (KDP), en die niet als objectief verifieerbare bron kan worden aangemerkt. Daarnaast is de stelling van eiser dat hij is ondergedoken omdat er serieus gevaar voor hem dreigde, hetgeen hij heeft afgeleid uit de omstandigheden van het geval, gebaseerd op vermoedens. Dit geldt eveneens voor de stelling van eiser dat voornoemde op 4 juli 2006 het slachtoffer is geworden van een roofoverval. De stelling van eiser dat de vijf belagers van tot de overheid behoren en door de KDP worden beschermd tegen een mogelijke arrestatie, is gebaseerd op enkel vermoedens. Bovendien heeft eiser op de vraag aan hem waarom hij denkt dat de vijf belagers tot de overheid behoren, ontwijkend geantwoord. Dat eiser in Turkije heeft gehoord dat zijn vader en broer na zijn vlucht zijn gearresteerd, is ook gebaseerd op verklaringen van derden.

Zaaknummer: Awb 07/27784 BEPTDN A S7

3

Gelet op het vorenstaande heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat zijn vermoedens, die hij aan zijn relaas ontleent, plausibel zijn. Derhalve kan niet worden ingezien dat juist eiser in de negatieve aandacht van de belagers van zou zijn komen te staan. De verklaring van de heer behoefde verweerder er niet toe te brengen om nader onderzoek te verrichten, omdat daaruit niet blijkt op grond waarvan eiser te vrezen zou hebben van de belagers van . Verweerder heeft in redelijkheid kunnen oordelen dat geen geloof wordt gehecht aan de door eiser gestelde gevaren, waaraan hij stelt te hebben blootgestaan.

Mitsdien heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan de afgelegde verklaringen van eiser en het toerekenbaar niet overleggen van reisbescheiden en documenten de conclusie moet worden verbonden dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag in het kader van de aanmeldcentrum-procedure kunnen afwijzen.

Hetgeen eiser overigens in beroep heeft aangevoerd, kan evenmin leiden tot gegrondd verklaring van het beroep.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor vergoeding van de kosten die eiser in verband met het beroepschrift en het hoger beroepschrift heeft moeten maken.

Beslist wordt als volgt.

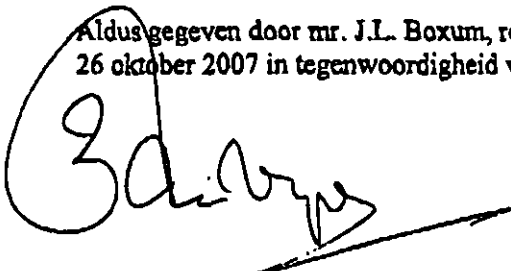
Beslissing
De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. J.L. Boxum, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 26 oktober 2007 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Afschrift verzonden op: 26 OKT 2007

RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE
DE GRIFFIER
VOOR AFSCHEFFEN CONFORM

advokatenkantoor nwe ebbingestraat

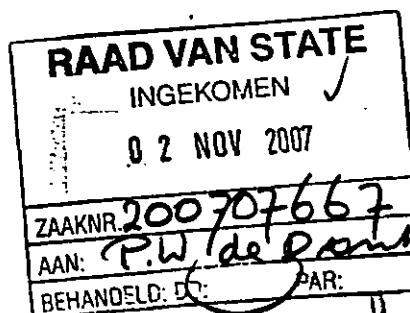
AK

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 - 365 1380

Groningen, 2 november 2007

Ons kenmerk: BO4668- MvJ
Uw kenmerk: ~~van 270-219-7385~~

nieuwe ebbingestraat 45
postbus 1509
9701 bm groningen
telefoon 050-3122945
fax 050-3121299

mr a. allersma
mr h.b. boogaart
mr j.g. brands
mr b.h. werink
mr s. wiersma

advocaten en procureurs

Mijnheer, mevrouw,

, appellant, geboren op , van Iraakse nationaliteit, verblijvende te , voor deze zaak woonplaats kiezende te Groningen aan de Nieuwe Ebbingestraat 45, ten kantore van advocaat en procureur mr H.B. Boogaart, die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot indiening van dit rechtsmiddel,

komt hierbij in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 26 oktober 2007, verzonden op dezelfde datum.

Een kopie van de uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Appellant kan zich niet verenigen met de bestreden uitspraak en voelt daartoe de navolgende grieven aan:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen:

Terughoudend toetsend is de rechtbank van oordeel dat verweerder, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van hetgeen door eiser is aangevoerd, zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert nu de daaraan door hem ontleende vrees voor vervolging (als bewaker van naar aanleiding van een aanval op hem) vrijwel in zijn geheel is ontleend aan verklaringen van derden, derhalve afkomstig uit niet-objectief verifieerbare bron, en gebaseerd is op vermoedens.

aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in een voorkomend geval door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd

stichting baheer derdengelden
advokatenkantoor
nieuwe ebbingestraat
ing bank 68.99.84.337

In dit verband overweegt de rechtbank dat eiser de informatie heeft vernomen van zijn broer, die Peshmerga is bij de Koerdische democratische partij (KDP), en die niet als objectief verifieerbare bron kan worden aangemerkt. Daarnaast is de stelling van eiser dat hij is ondergedoken omdat er serieus gevaar voor hem dreigde, hetgeen hij heeft afgeleid uit de omstandigheden van het geval, gebaseerd op vermoedens. Dit geldt eveneens voor de stelling van eiser dat voornoemde op 4 juli 2006 het slachtoffer is geworden van een roofoverval. De stelling van eiser dat de vijf belagers van tot de overheid behoren en door de KDP worden beschermd tegen een mogelijke arrestatie, is gebaseerd op enkel vermoedens. Bovendien heeft eiser op de vraag aan hem waarom hij denkt dat de vijf belagers tot de overheid behoren, ontwijkend geantwoord. Dat eiser in Turkije heeft gehoord dat zijn vader en broer na zijn vlucht zijn gearresteerd, is ook gebaseerd op verklaringen van derden.

Gelet op het vorenstaande heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat zijn vermoedens, die hij aan zijn relaas ontleend, plausibel zijn. Derhalve kan niet worden ingezien dat juist eiser in de negatieve aandacht van de belagers van zou zijn komen te staan. De verklaring van de heer behoefde verweerder er niet toe te brengen om nader onderzoek te verrichten, omdat daaruit niet blijkt op grond waarvan eiser te vrezen zou hebben van de belagers van. Verweerder heeft in redelijkheid kunnen oordelen dat geen geloof wordt gehecht aan de door eiser gestelde gevaren, waaraan hij stelt te hebben blootgestaan.

Toelichting:

Appellant heeft verklaard dat hij werkzaam was als politieagent in de plaats. Hij was belast met de bewaking van het ziekenhuis. Op een gegeven moment werd er ene het ziekenhuis binnengebracht die het slachtoffer was van een schietpartij waarbij men zijn auto en geld wilde afnemen. Appellant heeft nadat hij het ziekenhuis moest verlaten, geholpen en hem naar gebracht. Bij terugkeer in hoorde appellant van zijn broer dat hij gezocht wordt door de mannen die ook wilden doden omdat appellant hem had geholpen om te vluchten.

De Staatssecretaris heeft in de bestreden beslissing van 11 mei 2007 overwogen dat vooralsnog wordt uitgegaan van de geloofwaardigheid van dit feitencomplex.

Onjuist is dan ook de overweging van de rechtbank dat de stelling van appellant dat voornoemde op 4 juli 2006 het slachtoffer is geworden van een roofoverval, gebaseerd zou zijn op vermoedens. Dit is immers een feit, waarvan de juistheid niet werd betwist.

Hiervan uitgaande geeft de Staatssecretaris in feite aan aannemelijk te achten dat het leven van gevaar liep. Wanneer iemand, zoals appellant, helpt het ziekenhuis te ontvluchten, is er op zijn minst een vermoeden dat deze persoon ook zelf wel eens gevaar zou kunnen lopen.

Noch de Staatssecretaris noch de rechtbank hebben onderkent dat dit nog steeds nader onderzocht zou moeten worden. Met name heeft de Staatssecretaris dan wel de rechtbank nagelaten dit onderzoek te antmeren, zeker nu genoemde in Nederland woont en derhalve ook gehoord had kunnen worden.

Appellant meent derhalve dat ook indien zijn vermoedens enkel zouden zijn ontleend aan de verklaringen van zijn broer, dit nog niet betekent dat het relaas als geheel onaannemelijk is.

Appellant meent voorts dat ten onrechte is aangegeven dat de verklaring van de heer de Staatssecretaris er niet toe behoefde te brengen om nader onderzoek te verrichten, omdat uit die verklaring niet zou blijken op grond waarvan appellant te vrezen zou hebben van de belagers van

Zoals ter zitting aangegeven is de informatie van zoals die vóór de zitting van 25 mei 2007 naar voren is gekomen, kennelijk niet bij de beoordeling betrokken. In de verklaring van wordt aangegeven dat de belagers wel degelijk mensen zijn die veel invloed in de KDP (lees: hebben). Uit het feitelijk relaas van genoemde blijkt derhalve wel duidelijk op grond waarvan appellant te vrezen zou hebben van de belagers van

Dat geldt ook voor de verklaringen van appellant dat de artsen in het ziekenhuis hebben gewaarschuwd om niet in het ziekenhuis te laten maar hem naar een andere plek te brengen.

Tenslotte is niet betwist dat mede hetgeen is bekend over de situatie in Noord-Irak in zijn algemeenheid niet zondermeer voorbij kan worden gegaan aan het realiteitsgehalte van de door appellant ontleende vermoedens. In de uitspraak van de rechtbank van 1 juni 2007 is dit onweersproken gesteld.

Appellant meent dan ook dat de rechtbank heeft miskend dat de vrees voor vervolging dan wel een onmenselijke behandeling niet alleen is gebaseerd op vermoedens, die zijn gebaseerd op de verklaringen van de broer van appellant.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

Toelichting: Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen meent appellant dat het beroep ten onrechte ongegrond is verklaard.

Op deze en eventueel nader aan te geven gronden wordt verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen van 26 oktober 2007 te vernietigen, de bestreden beschikking van 11 mei 2007 te vernietigen en te bepalen dat een nieuwe beslissing zal worden genomen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak zal worden overwogen; kosten rechtens

Hoogachtend,

H.B. Boogaart
gemachtigde

Bijlage: uitspraak rechtbank z.p. Groningen d.d. 27 juli 2007